

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

de ønsker, der er fremsat af det ærede medlem hr. Aksel Møller.

Så var det ærede medlem inde på spørgsmålet om tilbageholdenhed blandt bygherrerne på grund af omkostningerne. Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig skal den finansielle situation skabe visse vanskeligheder, men vi har i virkeligheden i boligministeriet liggende så mange projekter og så mange henvendelser om statslån og materialetildelinger, så jeg tror at turde sige, at trods det, der har været fremme, specielt i den konservative presse om, at nu var byggeriet næsten ved at gå i stå, vil der også i 1950 blive et meget stort byggeri.

Endelig vil jeg gerne pege på, at vi har i boligministeriet givet fri i den udstrækning, det har været muligt, ophævet restriktionerne, så langt det har været muligt. Jeg vil bl. a. pege på, at vi jo praktisk talt har givet byggeriet på landet frit, jeg vil pege på, at da der kom et misforhold med hensyn til leverancerne af jern, da gav vi jernet fri, bortset fra det jern, der går til anlægsarbejder. Vi er ikke kommet så vidt, at vi endnu ubetinget kan give jern til at lægge ned i vej anlæg og heller ikke i alle tilfælde i viadukt anlæg, for at nævne noget. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at vi har løst restriktionerne vedrørende centralvarme- og varmtvandsinstallationer. Når vi ikke har kunnet gå videre i øjeblikket, er grunden den ganske simple, at der er meget stor mangel på rørleggere. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke vil forlange af mig, at vi skal undlade at gøre det byggeri færdigt, vi er i gang med, til fordel for det byggeri, der forlængst er blevet færdigt og mangler de pågældende installationer, men jeg kan i hvert fald sige her, at ligeså hurtigt det viser sig, at der igen bliver ledige rørleggere og vi kan få dem fri til det pågældende arbejde, lige så hurtigt skal det blive gjort. Jeg er ikke i nogen henseende interesseret i at opretholde restriktionerne længere end højst nødvendigt, men skal vi igennem på en forsvarlig måde, så at vi får fremmet boligbyggeriet og erhvervsbyggeriet, så kan det ikke nytte noget, således som forholdene ligger, at vi giver det hele fri; så er jeg bange for, at vi kommer ud i det uføre, vi var ude i tidligere, indtil vi fik hånd i hanke med det og fik skabt den normale rytme igen.

Axel Kristensen: I min første tale sagde jeg, at afviklingskommissionen havde sinket det, der skulle ske. Det mener jeg stadig den har. Det, der skete for et års tid siden,

i december måned 1948, var dette, at ministeren fik lov at fortsætte uændret, at der ikke blev fremtvunget den situation, at man skulle anvende varedirektoratet således, at der skabtes konkurrence overfor hjemmemarkedsvarene. Men dette er nøglen til at komme videre med en virkelig genskabelse af et frit erhvervsliv. Det er ikke, om en enkelt forordning mere eller mindre bliver ophævet, men om man skaber et sundt, selvhjulpent erhvervsliv. Det er der ikke sket noget af i den tid, der er gået, og det er følgen af, at vi fik kommissionen i stedet for at handle. Hvad jeg synes om det, der står i kommissionens betænkning, er ret ligeegyldigt, men det er karakteristisk, at når vi nu drøfter sagen her, er der ingen, der lægger nogen som helst vægt på, hvad der står der. (*Ministeren for handel, industri og søfart [Krag]:* Det er det, lovforslaget er bygget på!). Tror man ikke, lovforslaget havde været nøjagtigt det samme, selvom vi ingen kommission havde haft? Det tror jeg i hvert fald. Det var en kommission, der skulle skabe afvikling; så kan den da ikke have gjort en indsats ved at fremsætte et lovforslag, hvori der ingen afvikling er.

Ministeren spurgte om tillid eller ikke tillid. Jeg troede i og for sig, at den leg i sandkassen var afsluttet, og at vi skulle prøve, om vi kunne gøre et stykke arbejde, men hvis nogen ønsker at lege videre, kan jeg bare citere, hvad vor ordfører sagde, at den mistillid, vi havde i foråret, ikke var blevet mindre. Det blev sagt under debatten af vor ordfører; det står vi ved allesammen. (*Gustav Pedersen:* Nej!). Gør vi ikke? (*Gustav Pedersen:* Nej, ikke når De skal stemme!). Jo, det gør vi rigtignok, men jeg finder det ganske meningsløst at begynde finanslovdebatten om igen.

Så stillede ministeren de forudsætninger op, som jeg havde sat for et frit erhvervsliv. Jeg forstod i og for sig, at vi her var enige. Jeg forstod ikke den forandring i nuanceringen, der her skulle være. Jeg havde sagt, at der må være balance indenrigsk mellem betalingsevne, købeevne og vare-mængde. Det er vel også en forudsætning for et frit erhvervsliv. Jeg sagde yderligere, at det danske erhvervsliv må producere til konkurrencedygtige priser, så der kan blive balance mellem vor indtjening og vore udgifter. Det er den anden betingelse, og når disse to betingelser er opfyldt, er spørgsmålet om kronkursen jo ude af verden. Jeg kan ikke se, at der er nogen divergens mellem os på det punkt. Den tredje betingelse, at der må være konver-